

Sygn. akt I ACz 963/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko (spr.)
Sędziowie:	SA Kazimierz Rusin
	SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **E. W. i małoletnich R. T., J. T. i M. T.**

przeciwko **L. T.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu Wydział I Cywilny

z dnia 4 września 2013 r., sygn. akt I C 555/13

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 3 lipca 2013 r. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jakim jest zaopatrzone w klauzulę wykonalności postanowienie Sądu Rejonowego w Kolbuszowej z dnia 28 grudnia 2011 r., sygn. akt I Ns 115/10, powodowie wnieśli jednocześnie o zabezpieczenie powództwa przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kolbuszowej pod sygn. akt Km 318/12.

W uzasadnieniu powódka wyjaśniła, iż Komornik prowadzi przeciwko niej egzekucję z nieruchomości, którą z mocy powyższego postanowienia otrzymała na wyłączną własność, z równoczesnym obowiązkiem spłaty na rzecz L. T. kwoty 141.270 zł, płatnej w trzech równych ratach. Wobec braku możliwości spłaty drugiej i trzeciej raty w ustalonym w postanowieniu terminie powódka w dniu 2 lipca 2013 r. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Mielcu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Kolbuszowej z wnioskiem o odroczenie spłaty dwóch ostatnich rat. W przekonaniu powódki jest to okoliczność uzasadniająca powództwo z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., w razie bowiem uwzględnienia wniosku o odroczenie spłat zainicjowane przez pozwanego postępowanie egzekucyjne stanie się bezprzedmiotowe.

Jako drugą okoliczność uzasadniającą wniesione powództwo powódka podniosła, że pozwany uporcezywie uchyla się od płacenia alimentów na małoletnie dzieci i jego zaległość z tego tytułu wynosi już 42.750 zł, a jednocześnie oświadczyła, iż wyraża zgodę na potrącenie zaległych alimentów z wierzytelnością pozwanego wobec niej z tytułu ww.

spłat. W wyniku potrącenia wierzytelność pozwanego ulega zmniejszeniu do kwoty, co do której dalsze prowadzenie egzekucji z nieruchomości byłoby niecelowe.

Zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego jest nieodzowne dla uchronienia powódki przed bezprzedmiotową egzekucją.

Równocześnie powódka imieniem własnym i małoletnich dzieci wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych, powołując się na brak wystarczających na ten cel środków i jej problemy zdrowotne.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił zarówno wniosek powodów o zabezpieczenie powództwa, jak i o zwolnienie od kosztów sądowych, uznając że powództwo jest oczywiście bezzasadne. Po pierwsze powódka nie uzyskała prawomocnego orzeczenia sądu o odroczeniu spłat, po drugie nie przedstawiła zgody sądu opiekuńczego na potrącenie alimentów należnych małoletnim powodom od pozwanego. Takie zresztą potrącenie z wierzytelnością pozwanego wobec ich matki nie jest możliwe w świetle art. 498 k.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powodowie wnieśli o skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania twierdząc, że istnieje prawomocne postanowienie o odroczeniu terminu spłat, a powódka działa w interesie swych małoletnich dzieci, w toku jest też składanie wniosku do sądu opiekuńczego. Zdaniem skarżących na tym etapie postępowania Sąd nie miał podstaw do jednoznacznego uznania pozwu za bezzasadny.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

W myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. dopuszczalność zabezpieczenia powództwa uzależniona jest od spełnienia kumulatywnie dwóch przesłanek: uprawdopodobnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Podzielić należy ocenę Sądu Okręgowego o braku już pierwszej z wymienionych przesłanek, co wyklucza potrzebę rozważań na temat drugiej. Już bowiem po wstępnej analizie treści pozwu można z całą pewnością stwierdzić, że powództwo jest oczywiście bezzasadne.

Oparcie powództwa na podstawie z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania przez dłużnika, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Samo wystąpienie przez powódkę z wnioskiem do sądu o odroczenie zasądzonych od niej na rzecz pozwanego spłat, nie jest zdarzeniem powodującym wygaśnięcie lub niemożność egzekwowania zasądzonych od niej należności. Jak słusznie stwierdził Sąd Okręgowy, powódka musiałaby uzyskać prawomocne orzeczenie o odroczeniu spłat, co – wbrew temu co twierdzi w zażaleniu – nie miało miejsca. Jak bowiem ustalił z urzędu Sąd Apelacyjny, wydane w sprawie z wniosku powódki orzeczenie w wyniku zaskarżenia zostało uchylone i sprawa jest w toku.

Natomiast potrącenie w omawianym stanie faktycznym w ogóle nie jest możliwe, zważywszy że nie tylko nie występuje wzajemność świadczeń, ale też w myśl art. 505 pkt 4 k.c. wierzytelności o dostarczenie środków utrzymania nie mogą być umorzone przez potrącenie.

Wobec oczywistej, w świetle przytoczonych okoliczności, bezzasadności dochodzonego roszczenia, zasadne było stanowisko Sądu Okręgowego o oddaleniu wniosku o zabezpieczenie, jak też w takiej sytuacji Sąd był zobligowany na podstawie art. 109 ust. 2 u.k.s.c. odmówić powodom zwolnienia od kosztów sądowych.

Z tych względów zażalenie podlegało oddaleniu, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Końcowo mając na uwadze przytoczone w pozwie okoliczności i intencje powódki, należy jej zwrócić uwagę na możliwość wystąpienia z wnioskiem o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w trybie zabezpieczenia powództwa w sprawie o odroczenie spłat.